

Τὸ κάλυμμα τῆς ὀπῆς τοῦ ἀμπαροῦ, ἥτοι τῆς ἀποθήκης.

ἀμπαρομμάτι τό, ἀμάρι. ἀμπαρομμάτ' Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπάρι καὶ μάτι.

- 1) Τὸ στόμιον τοῦ ἀμπαροῦ, ἥτοι τῆς ἀποθήκης.
- 2) Διαμέρισμα ἀποθήκης.

ἀμπαροπαράθυρο τό, ἀμάρι. ἀδαρουπανάθιρον Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπάρι καὶ παραθύρι. Τὸ ἀδαρουπανάθιρον ἐκ τοῦ ἀμαρι. ἀμπαροπανάθερο.

Μικρὰ τετραγωνικὴ ὀπὴ ἐν τῷ τοίχῳ ὑπὲρ τὴν ἀποθήκην: Ἀνοιξί τ' ἀδαρουπανάθιρον γιὰ νὰ γλέπ'ς κι κατέβα μέσ' τ' ἀδάρ' νὰ βγάλ'ς καρπό.

***ἀμπαρόπουλλο** τό, ἀμπαρόπον Πόντ. (Σάντ. Χαλδ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀμπάρι διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -πουλλο.

Μικρὰ ἀποθήκη. Συνών. ἀμπαράκι.

ἀμπαρος ὁ, Πελοπ. (Δημητσάν.)

Μεγεθυντ. τοῦ οὐσ. ἀμπάρι.

Μεγάλῃ ἀποθήκῃ: Τοῦ δεῖνα ἢ κοιλιὰ εἶν' ἀμπαρος. Συνών. ἀμπάρα.

ἀμπαροτινάχτης ὁ, Ἡπ. ἀδαρουτ'νάχτ'ς Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπάρι καὶ τιναχτήης.

Ὁ κενωτὴς τῆς ἀποθήκης, ἐπὶ τοῦ μηνὸς Μαρτίου ἐνθ' ἄν.: Παροιμ. Μάρτ'ς, γδάρτ'ς, ἀδαρουτ'νάχτ'ς κι κονφ'νιδουτ'νάχτ'ς (ὅτι κατὰ τὸν μῆνα Μάρτιον γίνεται δριμύ ψυχος καὶ ἐξαντλοῦνται αἱ ζωοτροφίαι) Ἰμβρ. Συνών. ἀδειασταμπάρης, κόφινιδουτινάχτης, τιναχτοκαλαθίδης.

ἀμπαρότοιχος ὁ, ἀμάρι. ἀδαρότ'χους Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπάρι καὶ τοῖχος.

Ὁ τοῖχος οἰκίας, τοῦ ὁποίου ἐφάπτεται ἡ ἀποθήκη.

ἀμπάρρα ἡ, μπάρα Εὐβ. (Κονίστρ.) Κύθν. Κύπρ. Λνκ. (Λιβύσσ.) Μεγίστ. Νάξ. (Βόθρ. Τρίποδ.) Ναύστ. Σίφν. Σῦρ. Τήν. (Κώμ.) Χίος δάρρα Ἀνδρ. Θήρ. Θράκ. (Αἰν.) Κρήτ. Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Κορων.) Σέριφ. Σύμ. ἀμπάρρα σύννηθ. καὶ Τσακων. ἀσδάρρα Πελοπ. (Λακων. Μάν.)

Τὸ μεσν. οὐσ. ἀμπάρρα, ὅπερ ἐκ τοῦ Ἰταλ. *barrā*. Πβ. G Meyer, Neugr. Stud. 4, 10. Τὸ ἀσδάρρα ἐκ τοῦ Ἰταλ. *sbarra*. Κατὰ ΣΔραγούμ. ἐν Ἀθηνῶν 23 (1911) 73 ἐκ τοῦ Γαλλ. *barre*.

1) Μοχλὸς τετραγωνικὸς ἢ κυλινδρικός, ξύλινος ἢ σιδηροῦς, διὰ τοῦ ὁποίου κλείονται ἔσωθεν θύραι καὶ παράθυρα κοιν. καὶ Τσακων.: Βάζω - βγάζω τὴν ἀμπάρρα. Τρανῶ τὴν ἀμπάρρα νὰ κλείσῃ ἡ πόρτα κοιν. || Φρ. Βάζω τὸν δεῖνα ἀδάρρα (προβάλλω ὡς δικαιολογίαν) Θήρ. || Ἄσμ.

Ἄγιε μου Κωνσταντῖνε μου, μὲ τὴ μεγάλη μπάρα

Μεγίστ. Συνών. καντινάτσο, καταρράχτης, μαναβέλλα, μάνταλος, περάτης, σίδερο, σῦρτης. 2)

Πληθ., δύο σανίδες, αἵτινες διὰ γόμφων στερεοῦν τοὺς

πόδας τοῦ ὑφαντικοῦ ἱστοῦ Πελοπ. (Συκεῖα Κορινθ.)

3) Λεπτὴ σανὶς Κύπρ. 4) Σιδηρὰ ράβδος προσαρμοζομένη καθέτως τῶν σανίδων τῆς βάσεως βαρελλίου ἢ κάδου χάριν ἀσφαλείας Πελοπ. (Καλάβρυτ.) 5) Ράβδος ἐσχάρας κατασκευαζομένη ἐκ σιδήρου εἰς σχῆμα Τ Ναύστ.

6) Σιδηροῦς μοχλὸς μήκους περίπου ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μέτρου Ναύστ. Συνών. λοστός, σκαλιστήρι.

7) Θύρα ἐκ δύο ξύλων χιαστὶ τεθειμένων ἢ κιγκλιωτῇ χρησιμοποιοιμένη εἰς κήπους, ἀμπελῶνας καὶ ἀγρούς περιτεφραγμένους Θράκ. Στερελλ. (Ἀρτοτ. Λεπεν.) — Λεξ. Αἰν. Συνών. μακελλίνα.

8) Εἴσοδος ἀλωνίου Θράκ. (Αἰν. Κεσάν.) κ. ἀ. 9) Ὁ περικεχαραγμένος χώρος, τὸ ὄρμητήριο, εἰς τὸ ὁποῖον μένει ἐκάστη τῶν ὁμάδων ἐν τῇ ὁμωνύμῳ παιδιᾷ Εὐβ. (Κονίστρ.) Πελοπ.

(Λάστ.) Συνών. ἀμπαριζώνι. β) Ἡ γραμμὴ ἡ χαρασσομένη πρὸ ἐκατέρας τῶν ὁμάδων ἐν τῇ παιδιᾷ, ἥτις καλεῖται γιουρδάκι Πελοπ. (Μαντίν.)

10) Ἐνικ. καὶ πληθ., ἡ παιδιὰ ἀμπάριζα 2, ὁ ἰδ., ἐνιαχ.: Παίζομε τὴν ἀμπάρρα Εὐβ. (Κονίστρ.) Ἡ σημ. καὶ μεσν. Πβ. Χρον. Μορ. Η 5395 (ἐκδ. JSchmitt) «ὥσάν παιγνίδιν παίζομεν, τὸ λέγουσιν ἀμπάρρες».

ἀμπαρράκι τό, ἀμάρι. βαρράκι Πάρ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀμπάρρα, διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άκι.

Ὁ κρίκος. Συνών. κοράκι, παρασύρτης.

ἀμπαρρίτσα ἡ, μπαρρίτσα Ναύστ. ἀμπαρρίτσα Πελοπ. (Ἀρκαδ. Λάστ. Στεμν.) ἀδαρρίτσα Πελοπ. (Λακων.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀμπάρρα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίτσα.

1) Σιδηρίον στρεφόμενον περὶ ἄξονα, δι' οὗ κλείονται κυτία, ἐπιπλα κτλ. Ναύστ. Συνών. κοκοράκι. 2) Ἡ παιδιὰ ἀμπάριζα 2, ὁ ἰδ. Πελοπ. (Ἀρκαδ. Λακων. Λάστ. Στεμν.)

ἀμπαρροκλειδώνω ἀμάρι. βαρροκλειδώνω Σύμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμπάρρα καὶ τοῦ ρ. κλειδώνω.

Κλείω ἔσωθεν ἀσφαλῶς διὰ τῆς ἀμπάρρας. Συνών. ἀμπαρρώνω 1, κλειδαμπαρρώνω. Πβ. ἀμπαρροκλείω.

ἀμπαρροκλείω ἀμάρι. ἀμπαρρουκλείω Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμπάρρα καὶ τοῦ ρ. κλείω, παρ' ὃ καὶ κλειῶ.

Κατασκευάζω περίφραγμα περὶ κτῆμα: Ἀμπαρρουκλείω τὰ κλήματα.

ἀμπαρρομάννα ἡ, ἀμάρι. ἀμπαρρουμάννα Στερελλ. Αἰτωλ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. ἀμπάρρα καὶ μάννα. Διὰ τὴν μεγεθυντικὴν σημ. τοῦ β' συνθετ. πβ. ἀβγομάννα, ἀγγουρομάννα, ἀμπελομάννα, καβουρομάννα κττ.

Πρόχειρος θύρα εὐρείας εἰσόδου αὐλῆς κττ.: Ἐφκειασα τὴν ἀμπαρρουμάννα μ' ἀπόξ' ἀπ' τὴν αὐλή μ'.

***ἀμπαρροσυφιλιώνω**, ἀμπαρροσφιλιώνω Πελοπ. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀμπάρρα καὶ τοῦ ρ. συφιλιώνω.

Κλείω: Ἄσμ.

